

L E G E

privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase

Prezenta lege transpune Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și, ulterior, de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L197/1 din 24 iulie 2012.

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și scopul legii

(1) Prezenta lege reglementează măsurile de prevenire a accidentelor majore care implică substanțe periculoase, precum și de limitare a consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului, în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică fără a aduce atingere actelor normative cu privire la protecția civilă, securitatea și sănătatea în muncă.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

(1) Prevederile prezentei legi se aplică amplasamentelor definite la art. 3.

(2) Prezenta lege nu se aplică:

- a) amplasamentelor, instalațiilor sau zonelor de depozitare ale unităților militare;
- b) pericolelor create de radiații ionizante provenite de la materiale radioactive;

c) transportului de substanțe periculoase și depozitării temporare direct legate de transportul respectiv pe căi rutiere, căi ferate, căi de navigație fluvială interne, căi aeriene, în afara amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor prezentei legi, inclusiv încărcării, descărcării și transportului substanțelor periculoase pe/de pe alte mijloace de transport pe docuri, pontoane sau stații de triaj;

d) transportului de substanțe periculoase prin conducte, inclusiv stațiilor de pompare, în afara amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor prezentei legi;

e) exploatării, și anume explorării, extracției și prelucrării minereurilor în mine și cariere, inclusiv prin intermediul forajelor;

f) depozitelor de deșeuri, inclusiv depozitării subterane a deșeurilor, cu excepția acelor depozite de deșeuri periculoase care au proprietăți ce le încadrează în anexa nr. 1, precum și operațiunilor de prelucrare chimică și termică și depozitării aferente acestor operațiuni, care implică substanțe periculoase, precum și instalațiilor funcționale de eliminare a sterilului, inclusiv bazinelor de decantare sau barajelor care conțin substanțe periculoase.

Articolul 3. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică:

amplasament – întreaga zonă care se află sub controlul unui operator, unde, în una sau mai multe instalații, inclusiv în infrastructurile sau activitățile obișnuite ori conexe, sunt prezente substanțe periculoase; amplasamentele sunt de nivel inferior și de nivel superior;

amplasament de nivel inferior – amplasament în care substanțele periculoase sunt prezente în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile prevăzute în coloana 2 din partea I sau în coloana 2 din partea a II-a din anexa nr. 1, dar mai mici decât cantitățile prevăzute în coloana 3 din partea I sau în coloana 3 din partea a II-a din anexa nr. 1, aplicându-se, acolo unde este necesar, regula de însumare stabilită în pct. 4 din anexa nr. 1;

amplasament de nivel superior – amplasament în care substanțele periculoase sunt prezente în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile prevăzute în coloana 3 din partea I ori în coloana 3 din partea a II-a din anexa nr. 1, aplicându-se, acolo unde este necesar, regula de însumare stabilită în pct. 4 din anexa nr. 1;

amplasament învecinat – amplasament a cărui poziționare în apropierea unui alt amplasament este de natură să sporească riscul sau consecințele unui accident major;

amplasament nou:

a) amplasament care intră în exploatare după întocmirea actelor de recepție a construcțiilor sau este construit din data intrării în vigoare a prezentei legi; sau

b) obiect industrial periculos sau un amplasament în exploatare care intră sub incidența prevederilor prezentei legi, sau un amplasament de nivel inferior care devine amplasament de nivel superior, sau un amplasament de nivel superior care devine amplasament de nivel inferior din data intrării în vigoare a prezentei legi, ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau a activităților lui ce duc la o modificare a inventarului său de substanțe periculoase;

amplasament existent – amplasament care, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în domeniul de aplicare a Legii nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase, iar de la data intrării în vigoare a prezentei legi intră și sub incidența prevederilor acesteia, fiind atribuit la amplasament de nivel inferior sau de nivel superior;

alt amplasament – amplasament în exploatare care intră în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi sau un amplasament de nivel inferior care devine amplasament de nivel superior ori un amplasament de nivel superior care devine amplasament de nivel inferior de la data intrării în vigoare a prezentei legi, din alte motive decât cele indicate la noțiunea de „amplasament nou”;

accident major – eveniment, cum ar fi o emisie majoră, un incendiu sau o explozie, ce rezultă din evoluții necontrolate în cursul exploatării oricărui amplasament care intră sub incidența prevederilor prezentei legi și care conduce la pericole grave, imediate sau întârziate, pentru sănătatea umană sau pentru mediu, în interiorul sau în exteriorul amplasamentului, și care implică una ori mai multe substanțe periculoase;

depozitare – prezența unei cantități de substanțe periculoase în scopul înmagazinării, depozitării în condiții de siguranță sau menținerii în stoc;

efectul domino – rezultatul unei serii de evenimente, în cascadă, în care consecințele unui accident ce are loc la o instalație, un amplasament în exploatare sau un alt amplasament sunt amplificate prin propagarea efectelor sale și producerea unui alt accident la o altă instalație, alt amplasament în exploatare sau alt amplasament, din cauza distanțelor dintre amplasamente și a proprietăților substanțelor prezente, și care conduce în final la un accident major;

instalație – unitate tehnică din cadrul unui amplasament, aflată la nivelul sau sub nivelul solului, în care sunt produse, utilizate, manipulate ori depozitate substanțe periculoase;

control – toate acțiunile de verificare și de inspectare, inclusiv vizite la fața locului, verificări ale unor măsuri interne, sisteme, rapoarte și documente de monitorizare, precum și orice monitorizare necesară, efectuată de către sau în numele autorității competente pentru a verifica și a promova conformarea amplasamentelor cu cerințele prezentei legi;

operator – persoană fizică sau juridică care exploatează ori deține controlul unui amplasament sau al unei instalații ori căreia i-a fost delegată puterea de decizie economică sau de luare a deciziilor privind funcționarea din punct de vedere tehnic și al siguranței amplasamentului ori instalației;

public – astfel cum este definit în Legea nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului;

public interesat – public afectat sau care poate fi afectat ori care are un interes în luarea unei decizii privind oricare dintre aspectele prevăzute la art. 15 alin. (1); în accepțiunea prezentei noțiuni, organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc toate cerințele aplicabile în conformitate cu legislația națională sunt considerate public interesat;

prezența substanțelor periculoase – prezența efectivă sau anticipată a substanțelor periculoase în amplasament ori a substanțelor periculoase despre care se poate prevedea că pot fi generate în cazul pierderii controlului asupra proceselor, inclusiv a activităților de depozitare, în oricare dintre instalațiile aflate în cadrul amplasamentului, în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile relevante prevăzute în anexa nr. 1;

substanță periculoasă – substanță sau amestec care intră sub incidența părții I ori care este prevăzută/prevăzută în partea a II-a din anexa nr. 1, inclusiv sub formă de materie primă, produs, produs secundar, rezidual sau intermediar.

Capitolul II **OBLIGAȚII ȘI RESPONSABILITĂȚI**

Articolul 4. Obligațiile generale ale operatorului

(1) Operatorul este obligat:

a) să întreprindă măsuri de prevenire a accidentelor majore și de limitare a consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului în strictă concordanță cu documentele normativ-tehnice care stabilesc norme și reguli de exploatare în siguranță a obiectelor industriale periculoase, care au caracter obligatoriu și se identifică prin sigla „NRS” (norme și reguli de securitate), inclusiv cu prevederile Legii nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase și ale Legii nr. 277/2018 privind substanțele chimice;

b) să demonstreze autorităților competente prevăzute la art. 5 că a întreprins măsurile pentru prevenirea accidentelor majore care implică substanțe periculoase și pentru limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului, reieșind din prevederile art. 12 și ale art. 19.

(2) Pentru a asigura aplicarea prevederilor prezentei legi, operatorul desemnează la nivelul amplasamentului un responsabil pentru managementul securității, care este instruit și atestat în domeniul securității industriale în modul stabilit de Legea nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase.

Articolul 5. Autoritățile competente

(1) Autorități centrale competente sunt:

- a) Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului;
- b) Ministerul Economiei și Infrastructurii;
- c) Ministerul Afacerilor Interne;
- d) Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale.

Autoritățile centrale competente au misiunea de a analiza situația și problemele din domeniul controlului pericolelor de accidente majore, de a elabora politici publice eficiente în domeniu, de a monitoriza calitatea politicilor și a actelor normative și de a propune intervenții justificate ale statului, care să ofere soluții eficiente în domeniu, asigurând cel mai bun raport dintre rezultatele scontate și costurile preconizate.

(2) Autorități responsabile pentru aplicarea prevederilor prezentei legi sunt:

- a) Agenția de Mediu, inclusiv subdiviziunile ei teritoriale;
- b) Inspectoratul pentru Protecția Mediului;
- c) Agenția pentru Supraveghere Tehnică;
- d) Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
- e) autoritățile administrației publice locale.

(3) Autoritățile competente prevăzute la alin. (1) și (2) elaborează proceduri de coordonare a activităților în vederea aplicării prevederilor prezentei legi.

Articolul 6. Notificarea

(1) Operatorul transmite Agenției de Mediu sau subdiviziunilor ei teritoriale o notificare cu următoarele informații:

- a) numele sau, după caz, denumirea și/sau denumirea comercială a operatorului și adresa amplasamentului;
- b) adresa sediului operatorului și adresa juridică a acestuia;
- c) numele și funcția persoanei responsabile de amplasament, dacă aceasta este diferită de cea prevăzută la lit. a);
- d) fișele cu date de securitate și alte informații necesare pentru identificarea substanțelor periculoase și categoria de substanțe implicate sau care ar putea fi prezente, specificate în anexa nr. 1;
- e) cantitatea și forma fizică a substanței sau a substanțelor periculoase, precum și capacitățile de stocare existente în amplasament, exprimate în tone;
- f) activitatea existentă sau activitatea propusă a instalației ori a zonelor de depozitare conform documentației de proiect;
- g) date despre imediata vecinătate a amplasamentului, factorii care pot provoca un accident major sau pot agrava consecințele acestuia, inclusiv, dacă sunt disponibile, detalii privind amplasamentele vecine, privind siturile care nu intră în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi, date despre zone și dezvoltări care pot fi sursa unui accident major ori pot crește riscul sau pot agrava consecințele unui accident major și ale unor efecte domino.

(2) Notificarea sau actualizarea acesteia se trimite Agenției de Mediu, prin subdiviziunile teritoriale, în următoarele termene:

- a) pentru amplasamentele noi, înainte de obținerea autorizației de construire sau, după caz, în perioada exploatării, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a actului permisiv, potrivit prevederilor legislației, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor ori ale activităților acestora;
- b) pentru alte amplasamente, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Procedura de notificare a activităților ce prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, inclusiv conținutul și forma fișei cu date de securitate necesare pentru a identifica substanțele periculoase și categoria de substanțe implicate sau care ar putea fi prezente, se aprobă de Guvern.

(4) În baza notificării, subdiviziunile teritoriale ale Agenției de Mediu, împreună cu autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. b) și e),

efectuează o vizită în amplasament în conformitate cu prevederile Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și stabilesc încadrarea acestuia potrivit prezentei legi.

(5) Operatorul actualizează notificarea și o transmite Agenției de Mediu, prin subdiviziunile ei teritoriale, înainte de apariția următoarelor situații:

- a) creșterea ori scăderea cantității de substanță periculoasă prezentă în amplasament, schimbarea naturii ori a formei fizice a acesteia în raport cu cele indicate în notificarea prezentată de operator conform prevederilor alin. (1) sau modificarea proceselor în care aceasta este utilizată;
- b) modificarea unui amplasament sau a unei instalații care poate avea consecințe în termeni de pericole de accident major;
- c) închiderea definitivă a amplasamentului sau dezafectarea acestuia;
- d) modificări ale informațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a)–c).

(6) În cazul în care situațiile de la alin. (5) nu au loc, operatorul transmite o notificare actualizată o dată la 5 ani de la depunerea notificării prevăzute la alin. (1).

Articolul 7. Politica de prevenire a accidentelor majore

(1) Operatorul elaborează un document conform anexei nr. 2, în care se prezintă politica de prevenire a accidentelor majore (în continuare – *PPAM*) și se garantează implementarea acesteia în mod corespunzător. *PPAM* este elaborată astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului. Aceasta cuprinde obiectivele globale și principiile de acțiune ale operatorului, rolul și responsabilitatea gestionării, precum și angajamentul privind îmbunătățirea continuă a controlului pericolelor de accidente majore, astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție și să fie proporțională cu pericolele de accident major.

(2) Operatorul întocmește documentul prevăzut la alin. (1) într-un exemplar și îl transmite Agenției de Mediu, prin subdiviziunile ei teritoriale, în următoarele termene:

- a) pentru amplasamentele noi, înainte de începerea construcției sau a exploatarei, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a actelor permissive de mediu, conform legislației, a procedurilor și a cerințelor stabilite prin Legea nr. 163/2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau ale activităților acestora;
- b) pentru alte amplasamente, în termen de 150 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Agenția de Mediu pune documentul prevăzut la alin. (1) la dispoziția Inspectoratului pentru Protecția Mediului, a Agenției pentru Supraveghere Tehnică și a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

(4) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 10, operatorul revizuieste periodic, cel puțin o dată la 5 ani, și actualizează PPAM. Operatorul transmite PPAM actualizată la Agenția de Mediu, prin subdiviziunile ei teritoriale, cu 90 de zile înainte de expirarea perioadei de 5 ani de la data la care a fost întocmită.

(5) PPAM este pusă în aplicare de către operator prin mijloace și structuri proprii și printr-un sistem de management al securității, potrivit prevederilor prevăzute la anexa nr. 4, proporțional cu pericolele de accident major și cu gradul de complexitate al activităților din cadrul amplasamentului. În cazul amplasamentelor de nivel inferior, obligația de a pune în aplicare PPAM poate fi îndeplinită prin alte mijloace, structuri și sisteme de management proprii, proporționale cu pericolele de accident major, respectând cerințele prevăzute la anexa nr. 4.

(6) Conținutul-cadru al documentului care prezintă PPAM, precum și informațiile privind sistemul de management al securității se aprobă de către Guvern.

Articolul 8. Măsuri suplimentare în cazul efectelor domino

(1) Autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2), cu excepția autorității prevăzute la lit. e), în baza informațiilor primite de la operatori conform prevederilor art. 6 și 9, a informațiilor suplimentare sau a constatărilor rezultate în urma controalelor efectuate în temeiul art. 19, identifică amplasamentele de nivel inferior și de nivel superior sau grupurile de amplasamente în care riscul ori consecințele unui accident major pot crește din cauza poziției geografice și a proximității unor astfel de amplasamente, precum și din cauza substanțelor periculoase inventariate pe amplasamentul dat.

(2) Dacă autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) dispun de informații suplimentare față de cele furnizate de operator conform prevederilor art. 6 alin. (1) lit. g), acestea pun la dispoziția operatorului informațiile respective pentru aplicarea prevederilor prezentului articol.

(3) Operatorii amplasamentelor identificate conform prevederilor alin. (1) sunt obligați:

a) să realizeze schimbul de informații pentru a permite operatorilor de amplasamente să țină cont de natura și nivelul general de pericol de accident major în PPAM, în sistemele lor de management al securității, în rapoartele lor de securitate și în planurile lor de urgență interne;

b) să coopereze în procesul de informare a publicului și a siturilor învecinate care nu intră în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi, precum și în procesul de furnizare a informațiilor către Agenția de Mediu, Agenția pentru Supraveghere Tehnică și către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

Articolul 9. Raportul de securitate

(1) Operatorul amplasamentului de nivel superior întocmește raportul de securitate, care include:

a) informații referitoare la punerea în practică a PPAM și a sistemului de management al securității, conform anexelor nr. 2 și 4;

b) informații privind identificarea pericolelor de accidente majore, a scenariilor posibile de accidente majore, privind măsurile necesare pentru prevenirea acestor accidente și limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului;

c) informații privind măsurile de securitate și fiabilitate în proiectarea, construcția, exploatarea și întreținerea instalațiilor, a zonelor de depozitare, echipamentelor și infrastructurii aferente exploatării, măsuri care sunt legate de pericolele de accident major în interiorul amplasamentului;

d) informații privind elaborarea planurilor de urgență interne și informații pentru întocmirea planului de urgență extern;

e) informații necesare autorităților competente prevăzute la art. 5 alin. (2) și autorităților administrației publice locale responsabile de urbanism și amenajarea teritoriului pentru a lua decizii cu privire la localizarea sau dezvoltarea de noi activități în jurul amplasamentelor existente.

(2) Raportul de securitate conține datele și informațiile prevăzute la anexa nr. 3 și este corelat cu cerințele cadrului normativ. În raport se indică denumirea organizațiilor implicate în elaborarea acestuia.

(3) Operatorul transmite raportul de securitate la Agenția de Mediu într-un singur exemplar, în următoarele termene:

a) pentru amplasamentele noi, înainte de începerea construcției sau a exploatării, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a actului permisiv de mediu, conform legislației și cerințelor stabilite prin Legea nr. 163/2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a

inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor ori ale activităților sale;

b) pentru alte amplasamente, la un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 10, operatorul revizuieste periodic, cel puțin o dată la 5 ani, și actualizează raportul de securitate. Operatorul actualizează raportul de securitate în urma unui accident major sau incident la amplasamentul său, din proprie inițiativă ori la cererea autorității competente prevăzute la art. 5 alin. (2), în cazul în care acest lucru este justificat de date noi sau de informații tehnologice noi în domeniul securității, inclusiv de informații care decurg din analiza unor accidente ori a evenimentelor la limita de producere a unui accident, precum și de progresele în ceea ce privește cunoștințele legate de evaluarea pericolelor.

(5) Raportul de securitate actualizat sau părțile actualizate ale acestuia se transmit Agenției de Mediu, prin subdiviziunile ei teritoriale, în cel mult 15 zile de la actualizare.

(6) Înainte ca operatorul să înceapă construcția sau exploatarea ori în cazurile prevăzute la alin. (3) lit. b) și alin. (4) din prezentul articol, Agenția de Mediu, prin subdiviziunile ei teritoriale, după consultarea în scris a autorităților competente prevăzute la art. 5 alin. (2), într-un interval de timp care nu va depăși 12 luni de la primirea raportului și care se stabilește de comun acord în funcție de complexitatea acestuia, comunică operatorului concluziile evaluării raportului de securitate, iar autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2), potrivit prevederilor art. 18, interzic utilizarea sau punerea în funcțiune a amplasamentului în cauză.

(7) Conținutul-cadru al raportului de securitate se aprobă prin hotărâre de Guvern.

(8) Raportul de securitate se elaborează de către personalul instruit și atestat în condițiile Legii nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase.

Articolul 10. Modificarea unei instalații, a unui amplasament sau a unei zone de depozitare

(1) În cazul modificării unei instalații, a unui amplasament, a unei zone de depozitare sau în cazul modificării unui proces ori a naturii, a formei fizice sau a cantității substanțelor periculoase utilizate, care poate avea consecințe

semnificative în cazul producerii unui accident major sau poate determina reclasificarea unui amplasament de nivel inferior ca amplasament de nivel superior ori viceversa, operatorul actualizează:

- a) notificarea, care va fi însoțită de fișele cu date de securitate;
- b) PPAM și sistemul de management al securității, potrivit informațiilor prevăzute în anexele nr. 2 și 4;
- c) raportul de securitate, potrivit informațiilor prevăzute în anexa nr. 3;
- d) planul de urgență intern, potrivit informațiilor prevăzute în anexa nr. 5.

(2) Operatorul informează cu privire la detaliile actualizării Agenția de Mediu, prin subdiviziunile ei teritoriale, iar în cazul actualizării planului de urgență intern – și Agenția pentru Supraveghere Tehnică, prin subdiviziunile ei teritoriale, și transmite documentele actualizate prevăzute la alin. (1) înainte de realizarea modificărilor.

(3) Modificările prevăzute la alin. (1) din prezentul articol se operează după validarea documentelor prezentate Agenției de Mediu, prin subdiviziunile ei teritoriale, conform alin. (2), de către autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2), cu excepția autorității indicate la lit. e).

Articolul 11. Planurile de urgență

(1) Pentru toate amplasamentele de nivel superior, operatorul:

- a) elaborează planul de urgență intern, care include măsurile aplicate în interiorul amplasamentului în cazul producerii unui accident major;
- b) furnizează autorității administrației publice locale pe al cărei teritoriu se află amplasamentul informații care vor fi utilizate pentru elaborarea planului de urgență extern în cazul producerii unui accident major.

(2) În termen de 180 de zile de la data primirii de la operator a informațiilor menționate la alin. (1) lit. b), autoritatea administrației publice locale pe al cărei teritoriu se află amplasamentul, cu suportul Agenției pentru Supraveghere Tehnică și al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, elaborează, pentru măsurile care sunt luate în exteriorul amplasamentului, un plan de urgență extern.

(3) Operatorul îndeplinește cerințele prevăzute la alin. (1), respectând următoarele termene:

- a) pentru amplasamentele noi, cu 90 de zile înainte de a începe exploatarea acestora sau înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase;
- b) pentru alte amplasamente, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Planurile de urgență se stabilesc pentru asigurarea:

a) limitării și a controlului incidentelor, astfel încât să se minimizeze efectele și să se limiteze daunele asupra sănătății umane, asupra mediului și a proprietății;

b) implementării măsurilor pentru protecția sănătății umane și a mediului împotriva efectelor accidentelor majore;

c) comunicării informațiilor către publicul și serviciile sau autoritățile implicate din zona respectivă;

d) refacerii ecologice și curățării zonei afectate în urma unui accident major.

(5) La elaborarea și actualizarea planului de urgență intern, operatorul consultă personalul din cadrul amplasamentului, inclusiv personalul subcontractat pentru servicii pe termen lung, relevant din punctul de vedere al securității amplasamentului.

(6) Autoritatea administrației publice locale pe al cărei teritoriu se află amplasamentul pune la dispoziția publicului interesat planurile de urgență externe atunci când acestea sunt elaborate sau când sunt modificate substanțial, înainte de a fi aprobate, astfel încât publicul să aibă posibilitatea să își exprime opinia cu privire la aceste planuri.

(7) Planurile de urgență interne și cele externe sunt actualizate și testate periodic, la intervale de cel mult 3 ani, și, dacă este necesar, actualizate de către operator și, respectiv, de către autoritatea administrației publice locale pe al cărei teritoriu se află amplasamentul. Actualizarea ține cont de modificările care au loc în cadrul amplasamentelor respective sau al serviciilor de urgență implicate, de noile cunoștințe tehnice, precum și de noile cunoștințe privind intervenția în caz de accidente majore.

(8) Planurile de urgență se pun în aplicare imediat de către operator și de autoritatea administrației publice locale pe al cărei teritoriu se află amplasamentul în următoarele situații:

a) când survine un accident major; sau

b) când survine un eveniment necontrolat, care poate, prin natura sa, să conducă la un accident major.

(9) În baza informațiilor conținute în raportul de securitate, autoritatea administrației publice locale pe al cărei teritoriu se află amplasamentul, în comun cu Agenția de Mediu, Agenția pentru Supraveghere Tehnică și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, prin subdiviziunile lor teritoriale, poate decide

că pentru anumite amplasamente nu este necesar să se elaboreze planul de urgență extern prevăzut la alin. (1) lit. b).

(10) În ceea ce privește planurile de urgență externe, autoritatea administrației publice locale pe al cărei teritoriu se află amplasamentul, în comun cu Agenția de Mediu, Agenția pentru Supraveghere Tehnică și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, prin subdiviziunile lor teritoriale, se asigură că acolo unde este cazul se ia în considerare necesitatea întăririi cooperării cu statele vecine în ceea ce privește asistența în domeniul protecției civile, în caz de accidente majore.

(11) Planurile de urgență conțin informațiile prevăzute în anexa nr. 5.

(12) Planurile de urgență se elaborează și se testează potrivit normelor metodologice aprobate de Guvern.

Articolul 12. Amenajarea teritoriului

(1) Autoritățile administrației publice locale pe al căror teritoriu se află amplasamentul, responsabile de planificarea urbană și amenajarea teritoriului, în comun cu autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2), se asigură că obiectivele de prevenire a accidentelor majore și de limitare a consecințelor acestora pentru sănătatea umană și pentru mediu sunt incluse în politicile de amenajare a teritoriului, inclusiv în documentația de urbanism și amenajare a teritoriului, elaborată și aprobată conform legislației. În acest scop, autoritățile competente examinează documentele de planificare teritorială și emit avize la proiectele în care sunt implicate substanțe sau amestecuri periculoase, cu privire la următoarele aspecte:

a) amplasarea și construcția noilor amplasamente care se încadrează în prevederile prezentei legi și sunt în conformitate cu planul urbanistic general al localității;

b) procedurile de proiectare și construcție a noilor amplasamente, care se efectuează în conformitate cu Legea nr. 163/2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție;

c) modificările aduse amplasamentelor existente, cărora le sunt aplicabile prevederile art. 10;

d) noi proiecte de dezvoltare, inclusiv căi de transport, bunuri de uz public și zone rezidențiale aflate în vecinătatea amplasamentelor, unde stabilirea de amplasamente sau dezvoltările pot genera, crește riscul sau agrava consecințele unui accident major.

(2) Autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2), în comun cu autoritățile administrației publice locale pe al căror teritoriu se află amplasamentul, responsabile de amenajarea teritoriului și de urbanism, se asigură că politicile de dezvoltare și amenajare a teritoriului sau alte politici relevante și procedurile de punere în aplicare a acestora prevăd pe termen lung următoarele necesități:

a) de menținere a unor distanțe de siguranță între amplasamentele care cad sub incidența prevederilor prezentei legi și zonele rezidențiale, clădirile și zonele frecventate de public, zonele de agrement și, în măsura în care este posibil, căile de transport importante;

b) de protecție a ariilor naturale protejate de stat și a zonelor de interes special pentru conservare, aflate în apropierea amplasamentelor, atunci când este necesar, prin distanțe de siguranță ori alte măsuri corespunzătoare;

c) de luare a unor măsuri tehnice suplimentare, în cazul amplasamentelor existente, conform prevederilor art. 4, pentru a nu crește riscurile pentru sănătatea umană și pentru mediu.

(3) Autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. a)–d), în colaborare cu autoritățile administrației publice locale pe al căror teritoriu se află amplasamentul, responsabile de amenajarea teritoriului și de urbanism, inițiază proceduri de consultare pentru punerea în aplicare a politicilor menționate la alin. (1) din prezentul articol.

(4) Operatorii amplasamentelor prezintă autorităților competente menționate la alin. (3) informații cu privire la riscurile pe care le presupune amplasamentul, precum și recomandările tehnice cu privire la aceste riscuri.

(5) Operatorii amplasamentelor de nivel inferior prezintă, la solicitarea autorităților competente prevăzute la art. 5 alin. (2), informații cu privire la riscurile pe care le presupune amplasamentul, acestea fiind necesare în scopul amenajării teritoriului.

(6) Dispozițiile prevăzute la alin. (1)–(4) se aplică fără a aduce atingere prevederilor Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului și ale Legii nr. 11/2017 privind evaluarea strategică de mediu.

(7) Metodologia pentru stabilirea distanțelor corespunzătoare în activitățile de urbanism și amenajare a teritoriului față de amplasamentele care se încadrează în prevederile prezentei legi se aprobă prin hotărâre de Guvern.

Metodologia se aplică la elaborarea, avizarea și aprobarea planurilor de urbanism și amenajare a teritoriului, în autorizarea executării lucrărilor de construcții, reieșind din prevederile alin. (1).

Articolul 13. Informarea publicului

(1) Operatorul pune la dispoziția publicului informațiile prevăzute în anexa nr. 6, inclusiv în format electronic, pe propria pagină web oficială. Informațiile se actualizează, inclusiv în cazul modificărilor prevăzute la art. 10.

(2) Pentru amplasamentele de nivel superior, operatorul:

a) comunică lunar, pe pagina web oficială a autorităților menționate la art. 5 și prin intermediul mass-mediei, persoanelor care pot fi afectate de un accident major, fără ca acestea să solicite acest lucru, informații clare și suficiente privind măsurile de securitate și conduita obligatorie în caz de accident major;

b) pune la dispoziția publicului, la cerere, raportul de securitate, iar în cazul aplicării prevederilor art. 21 alin. (3), pune la dispoziția acestuia un raport modificat, sub forma unui rezumat fără caracter tehnic, care include informații generale privind pericolele de accident major și efectele potențiale asupra sănătății umane și asupra mediului în caz de accident major;

c) pune la dispoziția publicului, la cerere, inventarul substanțelor periculoase, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (3).

(3) Informațiile care urmează să fie furnizate în temeiul prevederilor alin. (2) lit. a) din prezentul articol sunt prevăzute în anexa nr. 6. Acestea urmează să fie furnizate și tuturor administratorilor sau proprietarilor construcțiilor și ai zonelor de utilitate publică, inclusiv ai școlilor și spitalelor, precum și tuturor amplasamentelor învecinate, în cazul amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor art. 8.

(4) Operatorul are obligația să furnizeze informațiile o dată la 5 ani, să le revizuiască periodic și, atunci când este necesar, să le actualizeze, inclusiv în cazul unor modificări care intră sub incidența prevederilor art. 10.

(5) În ceea ce privește posibilitatea producerii unui accident major cu efecte transfrontaliere provenind de la un amplasament de nivel superior, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență furnizează informații autorităților similare din statele învecinate care pot fi afectate, astfel încât prevederile art. 11 și 12 și ale prezentului articol să poată fi folosite, acolo unde sunt aplicabile, de către statele care pot fi afectate.

(6) În cazurile în care un amplasament aflat în apropierea teritoriului altui stat nu prezintă pericol de accident major în afara perimetrului său, în contextul prevederilor art. 11 alin. (9), și, din acest motiv, nu este necesară elaborarea unui plan de urgență extern prevăzut la art. 11 alin. (1), Inspectoratul General pentru

Situații de Urgență informează autoritățile similare din statul vecin cu privire la decizia adoptată și motivarea acesteia.

Articolul 14. Consultarea publicului și participarea la procesul decizional

(1) Agenția de Mediu, prin subdiviziunile sale teritoriale, în colaborare cu autoritatea administrației publice locale pe al cărei teritoriu se află amplasamentul, ia măsurile prevăzute de legislație pentru a oferi, din timp, publicului interesat posibilitatea să își exprime opinia cu privire la proiectele privind:

- a) planificarea de noi amplasamente, prevăzută la art. 12;
- b) modificarea semnificativă a amplasamentelor, prevăzută la art. 10, în cazul în care aceste modificări sunt supuse prevederilor art. 12;
- c) noile amenajări în apropierea imediată a amplasamentelor, în cazul în care acestea pot crește riscul sau pot agrava consecințele unui accident major, potrivit prevederilor art. 12.

(2) În cazul proiectelor prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, publicul este informat, prin anunțuri publice sau prin alte mijloace, inclusiv prin mijloacele electronice, dacă acestea sunt disponibile, la începutul procedurii de adoptare a unei decizii ori, cel târziu, imediat ce informațiile pot fi furnizate, cu privire la următoarele aspecte:

- a) obiectul proiectului specific;
- b) informația despre supunerea proiectului unei evaluări de impact asupra mediului la nivel național sau transfrontalier ori al consultărilor între statele învecinate în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (5);
- c) datele de contact ale autorității responsabile de luarea deciziei, de la care pot fi obținute informații, căreia îi pot adresa întrebări și îi pot fi prezentate observații și detalii privind termenele pentru transmiterea acestora;
- d) natura posibilelor decizii sau, în cazul în care o decizie există deja, proiectul acesteia;
- e) ora și locul în care vor fi oferite informațiile relevante, în cazul anunțurilor publice, sau mijloacele prin care acestea vor fi oferite;
- f) detalii privind modalitățile de participare a publicului și de consultare a acestuia, realizate conform prevederilor din Regulamentul privind accesul publicului la informația de mediu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1467/2016.

(3) În ceea ce privește proiectele prevăzute la alin. (1), autoritatea competentă pentru protecția mediului se asigură că publicul interesat are acces, în termenele legale stipulate în procedurile de reglementare, la următoarele elemente:

a) principalele rapoarte și recomandări adresate autorității competente pentru protecția mediului la momentul în care publicul interesat a fost informat în conformitate cu alin. (2), potrivit prevederilor legislației;

b) alte informații decât cele cuprinse în prezentul alineat, care sunt relevante pentru decizia adoptată și care devin disponibile numai după ce publicul interesat a fost informat, potrivit prevederilor Regulamentului privind accesul publicului la informația de mediu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1467/2016.

(4) Agenția de Mediu, prin subdiviziunile sale teritoriale, se asigură că publicul interesat beneficiază de dreptul de a formula observații și opinii înainte de adoptarea unei decizii cu privire la un proiect, astfel cum prevede alin. (1), și că rezultatele consultărilor desfășurate în temeiul respectivului alineat sunt luate în considerare, în mod corespunzător, la adoptarea unei decizii.

(5) Atunci când se ia o decizie, autoritatea competentă pentru protecția mediului pune la dispoziția publicului:

a) conținutul deciziei și motivele pe care se bazează, inclusiv orice actualizări ulterioare;

b) rezultatele consultărilor organizate înainte de adoptarea deciziei și informațiile privind modul în care acestea au fost luate în considerare în decizia respectivă.

(6) La stabilirea de planuri sau programe legate de aspectele prevăzute la alin. (1) lit. a) sau c), Agenția de Mediu se asigură că publicului i se oferă din timp posibilități efective de a participa la pregătirea și modificarea sau revizuirea acestora prin utilizarea procedurilor stabilite în Legea nr. 11/2017 privind evaluarea strategică de mediu și Legea nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului. Autoritatea competentă pentru protecția mediului identifică publicul interesat să participe în sensul prezentului alineat, inclusiv organizațiile neguvernamentale relevante care îndeplinesc condițiile legislației, precum cele care promovează protecția mediului.

(7) Prevederile alin. (6) din prezentul articol nu se aplică planurilor și programelor pentru care o procedură de participare a publicului se realizează în conformitate cu Legea nr. 11/2017 privind evaluarea strategică de mediu.

(8) Modalitățile de informare și consultare a publicului interesat sunt cele prevăzute în Regulamentul privind accesul publicului la informația de mediu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1467/2016.

Articolul 15. Informațiile furnizate de către operator și acțiunile întreprinse de către acesta în urma producerii unui accident major

(1) În urma producerii unui accident major, operatorul are obligația să ia următoarele măsuri:

a) să informeze imediat autoritatea administrației publice locale pe al cărei teritoriu se află amplasamentul, Agenția de Mediu, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și Agenția pentru Supraveghere Tehnică referitor la producerea accidentului;

b) să ofere imediat autorității administrației publice locale pe al cărei teritoriu se află amplasamentul și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență informații referitoare la circumstanțele accidentului, substanțele periculoase implicate, datele disponibile pentru evaluarea efectelor accidentului asupra sănătății umane, asupra mediului și asupra proprietății și măsurile de urgență adoptate;

c) să informeze autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) cu privire la măsurile planificate pentru atenuarea efectelor pe termen mediu și lung ale accidentului, precum și pentru prevenirea repetării unui astfel de accident;

d) să actualizeze informațiile furnizate în cazul în care cercetările ulterioare dezvăluie date suplimentare care modifică informațiile inițiale sau concluziile stabilite.

(2) Autoritatea administrației publice locale pe al cărei teritoriu se află amplasamentul, în comun cu subdiviziunea teritorială a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, la primirea informațiilor furnizate de către operator în temeiul alin. (1) lit. a) și b) din prezentul articol, informează toate celelalte autorități competente prevăzute la art. 5 alin. (2).

(3) Procedura de notificare a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, produse inclusiv în context transfrontalier, se efectuează în conformitate cu prevederile Regulamentului cu privire la clasificarea situațiilor excepționale și la modul de acumulare și prezentare a informațiilor în domeniul protecției populației și teritoriului în caz de situații excepționale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1076/2010.

Articolul 16. Acțiunile întreprinse de autoritățile competente în urma producerii unui accident major

(1) În urma producerii unui accident major, autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) au următoarele obligații:

a) să se asigure că s-au întreprins toate măsurile urgente care s-ar putea dovedi necesare pe termen mediu și lung;

- b) să colecteze, prin control, investigație sau prin alte mijloace corespunzătoare, informațiile necesare pentru o analiză completă a aspectelor tehnice, organizaționale și manageriale ale accidentului;
- c) să se asigure că operatorul ia toate măsurile de remediere necesare;
- d) să facă recomandări cu privire la viitoarele măsuri de prevenire;
- e) să informeze persoanele care pot fi afectate cu privire la accidentul care a avut loc și, atunci când este cazul, cu privire la măsurile luate pentru atenuarea consecințelor acestuia;
- f) să informeze în cel mai scurt timp autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (1) cu privire la producerea accidentului;
- g) să evalueze impactul accidentului major asupra sănătății umane.

(2) Procedura de investigare a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase se efectuează în conformitate cu prevederile art. 14 din Legea nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase.

Articolul 17. Informații furnizate de către Republica Moldova statelor afectate în urma producerii unui accident major

(1) În scopul prevenirii și limitării consecințelor accidentelor majore, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, în calitate de coordonator național al Convenției privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale (Helsinki, 17 martie 1992), la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 1546/1993, și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, în calitate de punct de contact pentru notificarea accidentelor industriale, conform Convenției privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale, informează statele posibil afectate despre accidente majore produse pe teritoriul Republicii Moldova, dacă acestea îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa nr. 7. Informarea cuprinde următoarele:

- a) statul, denumirea și adresa autorității responsabile pentru elaborarea notificării;
- b) data, ora și locul producerii accidentului major, incluzând numele sau, după caz, denumirea și/sau denumirea comercială a operatorului, și adresa amplasamentului implicat;
- c) descrierea circumstanțelor în care s-a produs accidentul, incluzând lista substanțelor periculoase implicate și efectele imediate asupra sănătății umane și mediului;
- d) descrierea măsurilor de urgență întreprinse și a măsurilor imediate pentru a preveni repetarea accidentului;
- e) rezultatele analizei și recomandările Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) din prezentul articol se pun la dispoziția Secretariatului Convenției privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale de îndată ce este posibil din punct de vedere practic și cel târziu în decurs de un an de la data accidentului, prin utilizarea bazei de date prevăzute la art. 20 alin. (4). Dacă, în acest termen, referitor la datele prevăzute la alin. (1) lit. e) din prezentul articol se pot furniza numai informații preliminare pentru introducerea în baza de date, informațiile se actualizează odată ce sunt disponibile rezultatele unei analize mai aprofundate și recomandări noi.

(3) Furnizarea informațiilor prevăzute la alin. (1) lit. e) poate fi amânată pentru a permite finalizarea procedurilor judiciare în cazul în care furnizarea informației poate afecta acele proceduri.

(4) Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului comunică Secretariatului Convenției privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale denumirea și adresa instituțiilor/organizațiilor care pot deține informații relevante referitoare la accidentele majore și care pot asigura consultanță autorităților competente din alte state care trebuie să intervină în eventualitatea unui astfel de accident.

Articolul 18. Interzicerea utilizării amplasamentelor, a instalațiilor și a zonelor de depozitare

(1) Autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (2) interzic utilizarea sau punerea în funcțiune a oricărui amplasament, a oricărei instalații sau zone de depozitare ori a oricărei părți din acestea dacă măsurile luate de operator pentru prevenirea sau atenuarea accidentelor majore prezintă deficiențe grave. În acest sens, se iau în considerare, între altele, deficiențele grave în desfășurarea acțiunilor identificate în raportul de control.

(2) Autoritățile competente prevăzute la alin. (1) pot interzice utilizarea ori punerea în funcțiune a oricărui amplasament, a oricărei instalații sau zone de depozitare ori a oricărei părți din acestea dacă operatorul nu a înaintat, în termenul stabilit, notificarea, documentul PPAM, raportul de securitate sau alte informații solicitate potrivit prevederilor prezentei legi.

(3) Operatorii au dreptul să conteste decizia de interdicție. Contestația se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, cu respectarea prevederilor Codului administrativ și fără a aduce atingere altor prevederi legale.

(4) Procedura de interzicere a utilizării ori a punerii în funcțiune a unui amplasament, a unei instalații sau zone de depozitare ori a oricărei părți din acestea se aprobă de Guvern.

Articolul 19. Controale

(1) Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Agenția pentru Supraveghere Tehnică și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (ca organ consultativ) organizează un sistem de control adaptat tipului de amplasament și care nu depinde de primirea raportului de securitate sau a oricăror alte documente înaintate de operator, în conformitate cu prevederile Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

(2) Numărul controalelor efectuate asigură examinarea planificată a sistemelor tehnice, organizaționale sau manageriale utilizate în cadrul amplasamentului, corespunde complexității acestuia și cantităților de substanțe existente, astfel încât::

a) operatorul poate demonstra că, în legătură cu diversele activități din cadrul amplasamentului, a luat măsurile necesare pentru a preveni accidentele majore;

b) operatorul poate demonstra că a asigurat mijloacele necesare pentru limitarea consecințelor accidentelor majore în interiorul amplasamentului și în afara acestuia;

c) datele și informațiile cuprinse în raportul de securitate sau în orice alt document înaintat reflectă în mod corespunzător condițiile din cadrul amplasamentului;

d) informațiile sunt puse la dispoziția publicului potrivit prevederilor art. 13.

(3) Autoritățile competente cu atribuții de control își coordonează planurile anuale de control pentru a efectua controale comune la amplasamentele încadrate sub incidența prevederilor prezentei legi.

(4) Fiecare plan de control include următoarele elemente:

a) evaluarea generală a problemelor de securitate relevante;

b) zona geografică acoperită de planul de control;

c) lista amplasamentelor incluse în plan;

d) lista grupurilor de amplasamente cu posibile efecte domino conform dispozițiilor art. 8;

e) lista amplasamentelor în care anumite surse externe de risc sau de pericol pot crește riscul ori consecințele unui accident major;

f) procedurile pentru controalele planificate, inclusiv programele pentru astfel de controale;

g) procedurile aplicabile controalelor inopinate în conformitate cu prevederile alin. (7);

h) dispoziții privind cooperarea dintre diferite autorități cu atribuții de control.

(5) Perioada dintre două vizite consecutive la fața locului nu depășește un an – pentru amplasamentele de nivel superior și 3 ani – pentru amplasamentele de nivel inferior, cu excepția cazului în care autoritatea competentă a întocmit un program de control bazat pe evaluarea sistematică a pericolelor de accidente majore în cadrul amplasamentelor vizate.

(6) Pentru stabilirea frecvenței controalelor se realizează evaluarea sistematică a pericolelor din amplasamentele în cauză, care se bazează pe următoarele criterii:

a) impactul potențial al amplasamentelor în cauză asupra sănătății umane și a mediului;

b) măsura în care au fost respectate cerințele prezentei legi;

c) numărul de incidente/accidente înregistrate anterior în amplasament. Dacă este cazul, se iau în considerare constatările relevante ale controalelor efectuate în temeiul altor acte normative.

(7) Pentru investigarea sesizărilor privind deficiențele grave, a accidentelor grave și a evenimentelor la limita de producere a unui accident, a incidentelor sau a cazurilor de neconformitate, autoritățile prevăzute la alin. (1) desfășoară controale inopinate cât mai curând posibil de la data primirii acestor informații.

(8) În termen de cel mult 5 zile de la data realizării fiecărui control, autoritățile competente prevăzute la alin. (1) comunică operatorului concluziile controlului, precum și toate acțiunile identificate, dacă acestea nu au fost dispuse până la această dată.

(9) După primirea concluziilor controlului, operatorul, de comun acord cu autoritățile competente menționate la alin. (1), stabilește pentru fiecare acțiune prevăzută un calendar de punere în aplicare și notifică autoritățile competente despre realizarea acestora.

(10) Dacă, în cadrul realizării unui control, se identifică un caz important de neconformitate cu dispozițiile prezentei legi, în termen de maximum 6 luni se efectuează un control inopinat pentru verificarea respectării cerințelor stabilite de legislație.

(11) Când este posibil, controalele se coordonează și se combină cu alte controale, efectuate în temeiul altor acte normative.

(12) Operatorii asigură autorităților competente prevăzute la alin. (1) asistență necesară pentru efectuarea controalelor și obținerea oricărei informații, în special pentru a permite acestora evaluarea completă a posibilității producerii unui accident major și determinarea măsurii în care este posibil să crească probabilitatea producerii unor accidente majore sau a agravării acestora, precum și pentru pregătirea unui plan de urgență extern și luarea în considerare a substanțelor care, datorită caracteristicilor lor fizice, condițiilor speciale sau localizării lor, pot impune atenție suplimentară, în scopul respectării prevederilor prezentei legi.

(13) Modul de planificare, organizare, pregătire și de desfășurare a controalelor comune la amplasamentele care cad sub incidența prezentei legi se stabilește în baza Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Articolul 20. Sistemul și schimbul de informații

(1) Autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (1) participă la schimb de informații în domeniul controlului pericolelor de accidente majore care pot cauza efecte transfrontaliere, organizat de Comisia Europeană în conformitate cu prezenta lege.

(2) La fiecare 4 ani, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, coordonatorul național al Convenției privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale, în colaborare cu celelalte autorități centrale competente, întocmește raportul privind punerea în aplicare a prevederilor Convenției, pe care îl transmite Secretariatului Convenției privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale.

(3) Pentru amplasamentele care cad sub incidența prevederilor prezentei legi, autoritățile menționate la alin. (2) transmit Comisiei Europene raportul privind punerea în aplicare a prevederilor legii, care conține următoarele informații:

- a) numele sau, după caz, denumirea și/sau denumirea comercială a operatorului, și adresa amplasamentului în cauză;
- b) activitatea sau activitățile desfășurate în cadrul amplasamentului.

(4) Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, în colaborare cu celelalte autorități centrale competente, desemnează persoanele care să acceseze bazele de date dezvoltate de Comisia Europeană referitoare la amplasamentele ce cad sub incidența prezentei legi, precum și la accidentele majore care au avut loc.

În vederea obținerii accesului la aceste baze de date ale sistemului de informații, lista cu persoanele desemnate din cadrul autorităților competente se întocmește, se actualizează periodic și se transmite Comisiei Europene.

(5) Pentru a asigura comunicarea cu Comisia Europeană, autoritățile competente prevăzute la art. 5 alin. (1) dezvoltă baze de date comune care să cuprindă informații referitoare la amplasamentele ce cad sub incidența prevederilor prezentei legi, precum și la incidentele și accidentele majore care au avut loc pe teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 21. Accesul la informații și confidențialitatea

(1) În scopul asigurării transparenței, Agenția de Mediu are obligația de a pune la dispoziția oricărei persoane fizice sau juridice care solicită acest lucru toate informațiile primite în baza prevederilor prezentei legi și ale Regulamentului privind accesul publicului la informația de mediu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1467/2016.

(2) Furnizarea oricăror informații solicitate în temeiul prevederilor prezentei legi, inclusiv în baza prevederilor art. 13 din prezenta lege, poate fi refuzată sau restricționată de către Agenția de Mediu în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile cap. III din Regulamentul privind accesul publicului la informația de mediu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1467/2016.

(3) Furnizarea informațiilor complete prevăzute la art. 13 alin. (2) lit. b) și c) din prezenta lege, deținute de către Agenția de Mediu, poate fi refuzată de către aceasta, fără a aduce atingere alin. (2) din prezentul articol, în cazul în care operatorul a solicitat să nu se divulge anumite părți ale raportului de securitate sau ale inventarului substanțelor periculoase în condițiile prevăzute de dispozițiile pct. 26 și 29 din Regulamentul privind accesul publicului la informația de mediu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1467/2016. Agenția de Mediu poate decide, de asemenea, din aceleași motive, nedivulgarea anumitor părți ale raportului sau ale inventarului substanțelor periculoase. În astfel de cazuri, cu aprobarea autorității respective, operatorul furnizează autorității competente un raport sau un inventar modificat, care exclude aceste părți.

Articolul 22. Accesul la justiție

Agenția de Mediu se asigură că:

a) orice persoană care solicită informații în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (2) lit. b) sau c) sau cu ale art. 21 alin. (1) din prezenta lege poate să obțină, potrivit prevederilor pct. 32 și 33 din Regulamentul privind accesul

publicului la informația de mediu, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1467/2016, o revizuire a actelor sau a omisiunilor altei autorități competente în legătură cu o astfel de solicitare;

b) în cadrul sistemului juridic, publicul interesat are acces la procedurile de contestare în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

Articolul 23. Răspunderea pentru încălcarea legislației

Persoanele fizice și/sau juridice vinovate de încălcarea legislației privind condițiile de utilizare a substanțelor periculoase în contextul prezentei legi poartă răspundere în conformitate cu Codul contravențional, Codul penal și cu alte acte normative.

Capitolul III DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 24. Organizarea executării

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi:

a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;

c) va adopta actele normative necesare pentru executarea prevederilor prezentei legi.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

SUBSTANȚE PERICULOASE

Substanțele periculoase care se încadrează în categoriile de pericol prevăzute în coloana 1 din partea I a prezentei anexe sunt supuse cantităților relevante stabilite în coloanele 2 și 3 din partea I.

În cazul în care o substanță periculoasă se încadrează atât în partea I din prezenta anexă, cât și în partea a II-a, sunt aplicabile cantitățile relevante stabilite în coloanele 2 și 3 din partea a II-a.

Partea I Categorii de substanțe periculoase

Prezenta parte include toate substanțele periculoase care se încadrează în categoriile de pericol enumerate în coloana 1:

Coloana 1	Coloana 2	Coloana 3
Clase și categorii de pericol	Cantitățile relevante (tone) ale substanțelor periculoase pentru încadrarea amplasamentelor de	
	nivel inferior	nivel superior
H – PERICOLE PENTRU SĂNĂTATE		
H1 TOXICITATE ACUTĂ, categoria 1, toate căile de expunere	5	20
H2 TOXICITATE ACUTĂ: – categoria 2, toate căile de expunere; – categoria 3, căi de expunere – prin inhalare (a se vedea pct. 7)	50	200
H3 STOT TOXICITATE ASUPRA UNUI ORGAN- ȚINTĂ SPECIFIC – EXPUNERE SINGULARĂ STOT SE, categoria 1	50	200
P – PERICOLE FIZICE		
P1a EXPLOZIVI (a se vedea pct. 8): – explozivi instabili; sau – explozivi, diviziunea 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 sau 1.6; sau – substanțe sau amestecuri având proprietăți explozive și care nu fac parte din clasele de pericol peroxizi organici sau substanțe și amestecuri autoreactive	10	50
P1b EXPLOZIVI (a se vedea pct. 8) Explozivi, diviziunea 1.4 (a se vedea pct. 10)	50	200
P2 GAZE INFLAMABILE Gaze inflamabile, categoria 1 sau 2	10	50
P3a AEROSOLI INFLAMABILI (a se vedea pct. 11) Aerosoli inflamabili, categoria 1 sau 2, care conțin gaze inflamabile, categoria 1 sau 2, sau lichide inflamabile, categoria 1	150 (net)	500 (net)
P3b AEROSOLI INFLAMABILI	5000 (net)	50000 (net)

Aerosoli „inflamabili”, categoria 1 sau 2, care nu conțin gaze inflamabile, categoria 1 sau 2, sau lichide inflamabile, categoria 1 (a se vedea pct. 11)		
P4 GAZE OXIDANTE Gaze oxidante, categoria 1	50	200
P5a LICHIDE INFLAMABILE: – lichide inflamabile, categoria 1; sau – lichide inflamabile, categoria 2 sau 3, menținute la o temperatură superioară punctului de fierbere; sau – alte lichide cu punct de aprindere $\leq 60^{\circ}\text{C}$, menținute la o temperatură superioară punctului lor de fierbere (a se vedea pct. 12)	10	50
P5b LICHIDE INFLAMABILE: – lichide inflamabile, categoria 2 sau 3, în cazul cărora anumite condiții de procesare, cum ar fi presiune înaltă sau temperatură ridicată, pot crea pericole de accidente majore; sau – alte lichide cu punct de aprindere $\leq 60^{\circ}\text{C}$ în cazul cărora anumite condiții de procesare, cum ar fi presiune înaltă sau temperatură ridicată, pot crea pericole de accidente majore (a se vedea pct. 12)	50	200
P5c LICHIDE INFLAMABILE Lichide inflamabile, categoria 2 sau 3, care nu sunt incluse în categoriile P5a și P5b	5000	50000
P6a SUBSTANȚE ȘI AMESTECURI AUTOREACTIVE ȘI PEROXIZI ORGANICI Substanțe și amestecuri autoreactive, tipul A sau B, ori peroxizi organici, tipul A sau B	10	50
P6b SUBSTANȚE ȘI AMESTECURI AUTOREACTIVE ȘI PEROXIZI ORGANICI Substanțe și amestecuri autoreactive, tipul C, D, E sau F, ori peroxizi organici, tipul C, D, E sau F	50	200
P7 LICHIDE ȘI SOLIDE PIROFORICE Lichide piroforice, categoria 1, sau solide piroforice, categoria 1	50	200
P8 LICHIDE ȘI SOLIDE OXIDANTE Lichide oxidante, categoria 1, 2 sau 3, ori solide oxidante, categoria 1, 2 sau 3	50	200
E – PERICOLE PENTRU MEDIU		
E1 Periculoase pentru mediul acvatic, categoria acut 1 sau cronic 1	100	200
E2 Periculoase pentru mediul acvatic, categoria cronic 2	200	500
O – ALTE PERICOLE		
O1 Substanțe sau amestecuri cu frază de pericol EUH014	100	500
O2 Substanțe și amestecuri care în contact cu apa emit gaze inflamabile, categoria 1	100	500
O3 Substanțe sau amestecuri cu frază de pericol EUH029	50	200

Partea a II-a
Denumirea substanțelor periculoase

Coloana 1	Numărul CAS ⁽¹⁾	Coloana 2	Coloana 3
Substanțe periculoase		Cantitățile relevante (în tone) ale substanțelor pentru încadrarea amplasamentelor de	
		nivel inferior	nivel superior
1. Azotat de amoniu (a se vedea pct. 13)	–	5000	10000
2. Azotat de amoniu (a se vedea pct. 14)	–	1250	5000
3. Azotat de amoniu (a se vedea pct. 15)	–	350	2500
4. Azotat de amoniu (a se vedea pct. 16)	–	10	50
5. Azotat de potasiu (a se vedea pct. 17)	–	5000	10000
6. Azotat de potasiu (a se vedea pct. 18)	–	1250	5000
7. Pentaoxid de arsen, acid arsenic (V) și/sau sărurile lor	1303-28-2	1	2
8. Trioxid de arsen, acid arsenos (III) și/sau sărurile lor	1327-53-3		0,1
9. Brom	7726-95-6	20	100
10. Clor	7782-50-5	10	25
11. Compuși de nichel sub formă de pudră inhalabilă: monoxid de nichel, dioxid de nichel, sulfură de nichel, disulfură de trinichel, trioxid de dinichel	–		1
12. Etilenamină	151-56-4	10	20
13. Fluor	7782-41-4	10	20
14. Formaldehidă (concentrație ≥ 90 %)	50-00-0	5	50
15. Hidrogen	1333-74-0	5	50
16. Acid clorhidric (gaz lichefiat)	7647-01-0	25	250
17. Alchili de plumb	–	5	50
18. Gaze lichefiate inflamabile, categoria 1 sau 2 (inclusiv GPL), și gaz natural (a se vedea pct. 19)	–	50	200
19. Acetilenă	74-86-2	5	50
20. Oxid de etilenă	75-21-8	5	50
21. Oxid de propilenă	75-56-9	5	50
22. Metanol	67-56-1	500	5000
23. 4, 4'-Metilen-bis (2-cloranilină) și/sau săruri, sub formă de pudră	101-14-4		0,01
24. Metilizocianat	624-83-9		0,15
25. Oxigen	7782-44-7	200	2000
26. 2,4-Toluen di-izocianat	584-84-9	10	100
2,6-Toluen di-izocianat	91-08-7		
27. Diclorură de carbonil (fosgen)	75-44-5	0,3	0,75

28. Arsină (hidrogen arsenios)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfină (hidrogen fosforat)	7803-51-2	0,2	1
30. Diclorură de sulf	10545-99-0		1
31. Trioxid de sulf	7446-11-9	15	75
32. Policlordibenzofurani și policlordibenzodioxine (inclusiv TCDD), calculate în echivalenți TCDD (a se vedea pct. 20)	–		0,001
33. Următoarele substanțe cancerigene sau amestecurile care conțin următorii agenți cancerigeni în concentrații de peste 5% în greutate: 4-aminodifenil și/sau sărurile acestuia, benzotriclorură, benzidină și/sau sărurile acesteia, di(clormetil)eter, clormetil-metil-eter, 1,2-dibrometan, sulfat de dietil, sulfat de dimetil, clorură de dimetil-carbonil, 1,2-dibrom-3- clorpropan, 1,2-dimetil-hidrazină, dimetil-nitrozamină, triamidă hexametil fosforică, hidrazină, 2-naftilamină și/sau sărurile acesteia, 4-nitrodifenil și 1,3 propansultonă		0,5	2
34. Produse petroliere și carburanți alternativi: a) benzine și păcure; b) kerosen (inclusiv carburanți pentru avioane); c) distilate de petrol, exclusiv fracția grea (inclusiv motorină, combustibil gazos pentru încălzirea locuințelor și amestecurile de combustibili gazoși); d) păcură; e) carburanți alternativi utilizați în aceleași scopuri și având proprietăți similare în ceea ce privește inflamabilitatea și pericolele pentru mediu ca produsele menționate la lit. a)–d)	–	2500	25000
35. Amoniac anhidru	7664-41-7	50	200
36. Trifluorură de bor	7637-07-2	5	20
37. Acid sulfhidric	7783-06-4	5	20
38. Piperidină	110-89-4	50	200
39. Bis(2-dimetilaminoetil)(metil)amină	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-Etil-hexiloxi) propilamină	5397-31-9	50	200
41. Amestecurile ⁽²⁾ de hipoclorit de sodiu clasificate ca periculoase pentru mediul acvatic – pericol acut, categoria 1 [H400], care conțin mai puțin de 5% clor activ, și neclasificate în niciuna dintre celelalte categorii de pericole din partea I din prezenta anexă		200	500
42. Propilamină (a se vedea pct. 21)	107-10-8	500	2000
43. Acrilat de terț-butil (a se vedea pct. 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-Metil-3-butenonitril (a se vedea pct. 21)	16529-56-9	500	2000

45. Tetrahidro-3,5-dimetil-1,3,5,-tiadiazină-2-tionă (dazomet) (a se vedea pct. 21)	533-74-4	100	200
46. Acrilat de metil (a se vedea pct. 21)	96-33-3	500	2000
47. 3-Metilpiridină (a se vedea pct. 21)	108-99-6	500	2000
48. 1-Bromo-3-cloropropan (a se vedea pct. 21)	109-70-6	500	2000

Note:

1. Substanțele și amestecurile sunt clasificate în conformitate cu Legea nr. 277/2018 privind substanțele chimice și cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor.

2. Amestecurile sunt tratate în același mod ca și substanțele pure, cu condiția ca acestea să rămână în limitele de concentrație stabilite conform proprietăților lor, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor sau al ultimei sale adaptări la progresul tehnic, cu excepția cazului în care este precizat, în mod special, un procentaj din compoziția lor sau este dată o altă descriere.

3. Cantitățile relevante stabilite mai sus se referă la fiecare amplasament în parte.

Cantitățile care trebuie luate în considerare pentru aplicarea articolelor relevante sunt cantitățile maxime prezente sau care pot exista la un moment dat. Substanțele periculoase care se găsesc în cadrul unui amplasament doar în cantități egale cu sau mai mici de 2% din cantitatea relevantă nu sunt luate în considerare la calcularea cantității totale existente dacă localizarea lor în cadrul amplasamentului este de așa natură încât să nu poată provoca un accident major în altă zonă a amplasamentului respectiv.

4. Se aplică următoarele reguli care reglementează însumarea de substanțe periculoase sau de categorii de substanțe periculoase:

În cazul unui amplasament în care nicio substanță periculoasă individuală nu este prezentă într-o cantitate mai mare decât sau egală cu cantitățile relevante, se aplică următoarea regulă pentru a se stabili dacă amplasamentul intră sub incidența cerințelor relevante din prezenta lege.

Prezenta lege se aplică amplasamentelor de nivel superior dacă suma:

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots$ este mai mare de sau egală cu 1,

unde q_x – cantitatea de substanță periculoasă x (sau categoria de substanțe periculoase) inclusă în partea I sau în partea a II-a din prezenta anexă,

iar Q_{UX} – cantitatea relevantă pentru substanța periculoasă sau categoria x din coloana 3 din partea I sau din coloana 3 din partea a II-a din prezenta anexă.

Prezenta lege se aplică amplasamentelor de nivel inferior dacă suma:

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots$ este mai mare de sau egală cu 1,

unde q_x – cantitatea de substanță periculoasă x (sau categoria de substanțe periculoase) inclusă în partea I sau în partea a II-a din prezenta anexă,

iar Q_{LX} – cantitatea relevantă pentru substanța periculoasă sau categoria x din coloana 2 din partea I sau din coloana 2 din partea a II-a din prezenta anexă.

Această regulă se utilizează pentru evaluarea pericolelor pentru sănătate, a pericolelor fizice și a pericolelor pentru mediu. Prin urmare, ea trebuie aplicată de trei ori:

a) pentru însumarea substanțelor periculoase enumerate în partea a II-a, care se încadrează în categoriile de toxicitate acută 1, 2 sau 3 (prin inhalare) sau STOT SE categoria 1, împreună cu substanțele periculoase care se încadrează în secțiunea H rubricile H1–H3 din partea I;

b) pentru însumarea substanțelor periculoase enumerate în partea a II-a, care sunt explozivi, gaze inflamabile, aerosoli inflamabili, gaze oxidante, lichide inflamabile, substanțe și amestecuri

autoreactive, peroxizi organici, lichide și solide piroforice, lichide și solide oxidante, împreună cu substanțele periculoase care se încadrează la secțiunea P rubricile P1–P8 din partea I;

c) pentru însumarea substanțelor periculoase enumerate în partea a II-a, care sunt încadrate ca periculoase pentru mediul acvatic, cu toxicitate acută categoria 1, toxicitate cronică categoria 1 sau 2, împreună cu substanțele periculoase care se încadrează la secțiunea E rubricile E1–E2 din partea I.

Dispozițiile relevante din prezenta lege se aplică dacă oricare dintre sumele obținute prin calculele menționate la lit. a), b) sau c) este mai mare de sau egală cu 1.

5. În cazul substanțelor periculoase care nu intră sub incidența Legii nr. 277/2018 privind substanțele chimice, inclusiv al deșeurilor, dar care, totuși, sunt prezente sau sunt susceptibile de a fi prezente într-un amplasament și care au sau pot avea, în condițiile constatate în amplasament, proprietăți echivalente în ceea ce privește potențialul de accidente majore, acestea sunt, în mod provizoriu, atribuite celei mai apropiate categorii sau substanțe periculoase nominalizate care intră în domeniul de aplicare al prezentei legi.

6. În cazul substanțelor periculoase cu proprietăți care pot determina mai multe clasificări, în sensul prezentei legi se aplică cantitățile relevante mai mici. Cu toate acestea, în vederea aplicării prevederilor pct. 4, trebuie utilizată cantitatea relevantă mai mică pentru fiecare grup de categorii de la pct. 4 lit. a), b) și c), corespunzătoare clasificării respective.

7. Substanțele periculoase care se încadrează în categoria 3 de toxicitate acută pe cale orală (H 301), în cazul în care nu poate fi stabilită nici clasificarea de toxicitate acută prin inhalare, nici clasificarea de toxicitate acută pe cale cutanată, de exemplu din cauza lipsei de date concludente privind toxicitatea prin inhalare și pe cale cutanată, sunt înscrise la poziția H2 TOXICITATE ACUTĂ.

8. Clasa de pericol EXPLOZIVI include produse explozive. În cazul în care cantitatea de substanță explozivă sau de amestec conținută în produs este cunoscută, această cantitate este luată în considerare în sensul prezentei legi. În cazul în care cantitatea de substanță sau de amestec exploziv conținută în produs nu este cunoscută, atunci, în sensul prezentei legi, întreg produsul este considerat a fi exploziv.

9. Testarea proprietăților explozive ale substanțelor și ale amestecurilor este necesară doar în cazul în care procedura de depistare în conformitate cu compartimentul 6 partea a 3-a din Recomandările Organizației Națiunilor Unite privind transportul mărfurilor periculoase: Manual de teste și criterii (în continuare – *Manual ONU de teste și criterii*) identifică substanța sau amestecul ca putând avea proprietăți explozive.

10. În cazul în care explozivii din diviziunea 1.4 sunt neambalați sau reambalați, aceștia sunt incluși în categoria P1a, cu excepția cazului în care se arată că pericolele corespund încă diviziunii 1.4.

11. Pentru a utiliza aerosolii inflamabili trebuie să se dovedească, prin documentație, că generatorul de aerosoli nu conține gaze inflamabile din categoria 1 sau 2 și nici lichide inflamabile din categoria 1.

12. Conform Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, nu este necesar ca lichidele cu un punct de aprindere de peste 35°C să fie clasificate în categoria 3 dacă s-au obținut rezultate negative la testul susținut de combustibilitate L.2 partea a III-a secțiunea 32 din Manualul ONU de teste și criterii. Acest lucru nu este, totuși, valabil în condiții aparte, cum ar fi temperaturi sau presiuni ridicate, și, prin urmare, astfel de lichide sunt incluse la această rubrică.

13. Azotat de amoniu (5000/10000): îngrășăminte capabile de o descompunere autoîntreținută

Se aplică îngrășămintelor complexe/compuse pe bază de azotat de amoniu (îngrășămintele complexe/compuse conțin amestecuri de azotat de amoniu cu fosfat și/sau potasă) care sunt capabile de descompunere autoîntreținută conform testului Trough al ONU (a se vedea Manualul ONU de teste și criterii, partea a III-a subsecțiunea 38.2) și în care conținutul de azot datorat azotatului de amoniu este:

- cuprins între 15,75% ⁽³⁾ și 24,5% ⁽⁴⁾ din greutate și care nu conține mai mult de 0,4% din totalul de materii combustibile/organice;
- 15,75% din greutate sau mai puțin și fără limite de concentrație pentru materialele combustibile.

14. Azotat de amoniu (1250/5000): calitate de îngrășământ

Se aplică îngrășămintelor strict pe bază de azotat de amoniu și îngrășămintelor complexe/compuse pe bază de azotat de amoniu și în care conținutul de azot datorat azotatului de amoniu este:

- peste 24,5% din greutate, cu excepția amestecurilor de îngrășăminte strict pe bază de azotat de amoniu, cu dolomită, calcar și/sau carbonat de calciu cu o puritate de minimum 90%;
- peste 15,75% din greutate, pentru amestecurile de azotat de amoniu și sulfat de amoniu;
- peste 28% ⁽⁵⁾ din greutate, pentru amestecurile de îngrășăminte strict pe bază de azotat de amoniu, cu dolomită, calcar și/sau carbonat de calciu cu o puritate de minimum 90%.

15. Azotat de amoniu (350/2500): calitate tehnică

Se aplică azotatului de amoniu și amestecurilor de azotat de amoniu în care conținutul de azot datorat azotatului de amoniu este:

- între 24,5% și 28% din greutate și care nu conțin mai mult de 0,4% substanțe combustibile;
- peste 28% din greutate și care nu conțin mai mult de 0,2% substanțe combustibile.

De asemenea, se aplică la soluțiile apoase de azotat de amoniu în care concentrația de azotat de amoniu este de peste 80% din greutate.

16. Azotat de amoniu (10/50): materii „off-specs” (neconforme cu specificațiile) și îngrășăminte care nu trec testul de detonare

Se aplică:

- materiilor refuzate în procesul de fabricație, azotatului de amoniu și amestecurilor de azotat de amoniu, îngrășămintelor strict pe bază de azotat de amoniu și îngrășămintelor complexe/compuse pe bază de azotat de amoniu, menționate în pct. 14 și 15, care sunt returnate sau au fost returnate de către utilizatorul final unui fabricant, unei instalații de depozitare temporară sau de reprelucrare pentru refabricare, reciclare sau tratare în scopul utilizării în condiții de securitate, deoarece nu mai îndeplinesc specificațiile din pct. 14 și 15;
- îngrășămintelor prevăzute la pct. 13 prima liniuță și la pct. 14.

17. Azotat de potasiu (5000/10000)

Se aplică acelor îngrășăminte compuse pe bază de azotat de potasiu (sub formă perlată/de granule) care au aceleași proprietăți periculoase ca azotatul de potasiu pur.

18. Azotat de potasiu (1250/5000)

Se aplică acelor îngrășăminte compuse pe bază de azotat de potasiu (sub formă cristalină) care au aceleași proprietăți periculoase ca azotatul de potasiu pur.

19. Biogaz îmbogățit

În scopul aplicării prezentei legi, biogazul îmbogățit poate fi clasificat la poziția 18 din anexa nr. 1 partea a II-a atunci când a fost prelucrat în conformitate cu standardele aplicabile biogazului purificat și îmbogățit, asigurând o calitate echivalentă cu cea a gazului natural, inclusiv în ceea ce privește conținutul de metan, și care are o cantitate maximă de oxigen de 1%.

20. Policlordinbenzofurani și policlordinbenzodioxine

Cantitățile de policlordibenzofurani și de policlordibenzodioxine se calculează folosind următorii factori:

OMS 2005 TEF			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003
(T – tetra, P – penta, Hx – hexa, Hp – hepta, O – octa)			

21. În cazul în care această substanță periculoasă se încadrează în categoria P5a LICHIDE INFLAMABILE sau P5b LICHIDE INFLAMABILE, se aplică cele mai reduse cantități relevante, în sensul prezentei legi.

(1) Numărul CAS (Serviciul de abstracte chimice) este menționat doar indicativ.

(2) Cu condiția ca amestecul, în absența hipocloritului de sodiu, să nu fie clasificat ca periculos pentru mediul acvatic – pericol acut, categoria 1 [H400].

(3) Un conținut de azot de 15,75% din greutate datorat azotatului de amoniu corespunde unui procent de 45% de azotat de amoniu.

(4) Un conținut de azot de 24,5 % din greutate datorat azotatului de amoniu corespunde unui procent de 70% de azotat de amoniu.

(5) Un conținut de azot de 28% din greutate datorat azotatului de amoniu corespunde unui procent de 80% de azotat de amoniu.

Date și informații minime care trebuie incluse în PPAM

PPAM este elaborată astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, să fie proporțională cu pericolele de accidente majore prezente la amplasament și să conțină următoarele:

a) politica, principiile de acțiune și obiectivele globale ale operatorului privind prevenirea accidentelor majore;

b) informații referitoare la sistemul de management și organizarea amplasamentului în vederea prevenirii accidentelor majore, conform anexei nr. 4;

c) descrierea mediului în care este localizat amplasamentul;

d) descrierea instalațiilor relevante, a activităților, a proceselor și a substanțelor prezente în amplasament;

e) identificarea și analiza riscurilor de accidente, precum și metodele de prevenire a accidentelor majore;

f) măsuri de protecție și de intervenție pentru limitarea consecințelor unui accident major.

Minimul de date și informații ce trebuie incluse în raportul de securitate

1. Informații referitoare la sistemul de management și organizarea amplasamentului în vederea prevenirii accidentelor majore.

Aceste informații conțin elementele indicate în anexele nr. 2 și nr. 4.

2. Prezentarea mediului în care este localizat amplasamentul:

a) descrierea amplasamentului și a zonei în care este localizat acesta, inclusiv localizarea geografică, condițiile meteorologice, geologice, hidrografice și, dacă este necesar, istoricul amplasamentului;

b) identificarea instalațiilor și a altor activități ale amplasamentului care pot prezenta un pericol de accident major;

c) identificarea, pe baza informațiilor disponibile, a amplasamentelor învecinate, precum și a siturilor care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei legi, a zonelor și a amenajărilor care pot genera sau crește riscul ori consecințele unui accident major și ale unor efecte domino;

d) descrierea zonelor în care poate avea loc un accident major.

3. Descrierea instalației:

a) descrierea activităților și a produselor principale ale acelor părți ale amplasamentului care sunt importante din punctul de vedere al securității, al surselor de risc de accident major și al condițiilor în care un astfel de accident major poate surveni, alături de o descriere a măsurilor preventive propuse;

b) descrierea proceselor, în special a metodelor de operare, luând în considerare, atunci când este cazul, informațiile disponibile privind cele mai bune practici;

c) descrierea substanțelor periculoase:

(i) inventarul substanțelor periculoase, care să cuprindă:

– identificarea substanțelor periculoase: denumire chimică, numărul de înregistrare după Serviciul de abstracte chimice (CAS), denumirea conform Nomenclatorului internațional al Uniunii Internaționale de Chimie Pură și Aplicată (IUPAC);

– cantitatea maximă de substanțe periculoase care există în amplasament sau care poate exista;

(ii) caracteristicile fizice, chimice, toxicologice și menționarea pericolelor, atât imediate, cât și pe termen lung, pentru sănătatea umană și pentru mediu;

(iii) comportamentul fizic și chimic în condiții normale de utilizare sau în condiții previzibile de accident.

4. Identificarea și analiza riscurilor de accidente și metodele de prevenire:

a) descrierea detaliată a scenariilor posibile de accidente majore și probabilitatea producerii acestora sau condițiile în care acestea se pot produce, inclusiv un rezumat al evenimentelor care pot juca un rol în declanșarea fiecăruia dintre aceste scenarii, incluzând în special:

(i) cauze interne, inclusiv operaționale;

(ii) cauze externe, precum cele legate, de exemplu, de efectele domino, de situri care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei legi, de zone și amenajări care pot genera sau crește riscul ori consecințele unui accident major;

(iii) cauze naturale, de exemplu cutremure sau inundații;

b) evaluarea magnitudinii și a severității consecințelor accidentelor majore identificate, inclusiv prezentarea de hărți, imagini sau descrieri echivalente ce prezintă zonele care pot fi afectate de astfel de accidente generate de amplasament;

c) analiza accidentelor și a incidentelor din trecut, cu aceleași substanțe și procese utilizate, luarea în considerare a experienței acumulate, precum și referința explicită la măsurile luate pentru a preveni astfel de accidente;

d) descrierea parametrilor tehnici și a echipamentului utilizat pentru securitatea instalațiilor.

5. Măsurile de protecție și de intervenție pentru limitarea consecințelor unui accident major:

a) descrierea echipamentului instalat în cadrul amplasamentului cu scopul de a limita consecințele accidentelor majore pentru sănătatea umană și pentru mediu, care include, de exemplu, sisteme de detecție/de protecție, dispozitive tehnice pentru limitarea volumului emisiilor accidentale, inclusiv pulverizatoare de apă, perdele de vapori, cuve de retenție de urgență sau vase de colectare, ventile de blocare, sisteme de inertizare, amenajări pentru reținerea apei de incendiu;

b) organizarea alertării și a intervenției;

c) descrierea resurselor interne sau externe care pot fi mobilizate;

d) descrierea tuturor măsurilor tehnice și netehnice relevante pentru reducerea impactului unui accident major.

**Informațiile privind sistemul de management al securității
și organizarea amplasamentelor
în vederea prevenirii accidentelor majore**

În scopul punerii în aplicare a sistemului de management al securității, operatorul ține seama de următoarele cerințe:

a) sistemul de management al securității trebuie să fie proporțional cu pericolele, activitățile industriale și complexitatea organizării în cadrul amplasamentului și să se bazeze pe evaluarea riscurilor. Acesta trebuie să includă partea din sistemul de management general care conține structura organizatorică, responsabilitățile, practicile, procedurile, procesele și resursele pentru stabilirea și punerea în aplicare a PPAM;

b) în cadrul sistemului de management al securității se abordează următoarele aspecte:

(i) organizare și personal – rolurile și responsabilitățile personalului implicat în managementul pericolelor majore la toate nivelurile organizației, precum și măsurile de sensibilizare a necesității unei îmbunătățiri permanente. Identificarea nevoilor de instruire ale personalului respectiv și organizarea acestei instruirii. Implicarea angajaților și a personalului subcontractat care lucrează în cadrul amplasamentului, fapt important din punctul de vedere al securității;

(ii) identificarea și evaluarea pericolelor majore – adoptarea și punerea în aplicare a unor proceduri care permit identificarea sistematică a pericolelor majore care decurg din operarea normală și anormală, inclusiv, atunci când este cazul, pentru activitățile subcontractate, precum și evaluarea probabilității producerii și a severității acestor pericole;

(iii) controlul exploatării – adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor și instrucțiunilor de exploatare în condiții de securitate, inclusiv întreținerea instalației, a proceselor, a echipamentului, și de gestionare a alarmelor și a opririlor temporare; luarea în considerare a informațiilor disponibile privind cele mai bune practici de monitorizare și control în scopul reducerii riscului de defectare a sistemului; gestionarea și controlul riscurilor legate de echipamentul învechit instalat în amplasamente și de coroziune; inventarierea echipamentelor din cadrul amplasamentului, strategia și metodologia de monitorizare și control al stării echipamentului, monitorizare adecvată și orice măsură necesară de soluționare a problemelor;

(iv) managementul schimbărilor – adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor de planificare a modificărilor aduse unor instalații, procese sau suprafețe de depozitare sau a proiectării de noi instalații, procese sau suprafețe de depozitare;

(v) planificarea pentru situații de urgență – adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor ce vizează identificarea situațiilor de urgență previzibile prin analiză

sistematică, în vederea pregătirii, testării și revizuirii planurilor de urgență pentru a răspunde unor astfel de situații de urgență și pentru a asigura o instruire specifică pentru personalul vizat. Această instruire se asigură întregului personal care lucrează în cadrul amplasamentului, inclusiv personalului subcontractat relevant;

(vi) monitorizarea performanțelor – adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor de evaluare permanentă a respectării obiectivelor stabilite de operator în cadrul PPAM și în cadrul sistemului său de management al securității și aplicarea unor mecanisme de investigare și de corecție în caz de nerespectare. Procedurile trebuie să vizeze sistemul operatorului de raportare a accidentelor majore sau a „evenimentelor la limita de producere a unui accident”, în special a celor care s-au produs din cauza eșecului măsurilor de protecție, precum și investigarea acestora și monitorizarea lor pe baza experienței acumulate. Procedurile pot include, de asemenea, indicatori de performanță, cum ar fi indicatori de performanță în domeniul securității și/sau alți indicatori relevanți;

(vii) audit și revizuire – adoptarea și punerea în aplicare a unor proceduri de evaluare sistematică și periodică a PPAM, a eficacității și caracterului corespunzător al sistemului de management al securității; examinarea documentată a performanței politicii implementate și a sistemului de management al securității și actualizarea acestuia de către conducere, inclusiv luarea în considerare și încorporarea modificărilor necesare indicate în urma auditului și revizuirii.

Date și informații ce trebuie incluse în planurile de urgență

1. Planurile de urgență interne:

a) numele sau funcția persoanelor autorizate să declanșeze proceduri de urgență și a persoanei responsabile pentru coordonarea la fața locului a acțiunii de atenuare a efectelor;

b) numele sau funcția persoanei responsabile pentru menținerea legăturii cu autoritatea responsabilă pentru planul de urgență extern;

c) în cazul condițiilor sau al evenimentelor previzibile care pot avea un rol determinant în declanșarea unui accident major, o descriere a acțiunilor care trebuie întreprinse pentru a menține sub control aceste condiții sau evenimente și pentru a limita consecințele acestora, inclusiv o descriere a echipamentului de protecție și a resurselor disponibile;

d) măsurile de limitare a riscurilor pentru persoanele aflate în cadrul amplasamentului, inclusiv informațiile despre modul în care se face avertizarea, precum și acțiunile pe care trebuie să le întreprindă personalul după avertizare;

e) măsurile de avertizare rapidă cu privire la incident a autorității responsabile pentru declanșarea planului de urgență extern, tipul de informații care trebuie incluse în avertizarea inițială și măsurile privind furnizarea unor informații mai detaliate imediat ce acestea devin disponibile;

f) atunci când este necesar, măsurile privind formarea personalului în vederea îndeplinirii sarcinilor atribuite și a coordonării cu serviciile de urgență din afara sitului;

g) măsuri privind acordarea de sprijin prin acțiuni de atenuare a efectelor în exteriorul amplasamentului.

2. Planurile de urgență externe:

a) numele sau funcția persoanelor autorizate să declanșeze proceduri de urgență și a persoanelor autorizate pentru conducerea și coordonarea acțiunilor în exteriorul amplasamentului;

b) măsurile pentru primirea unor avertizări rapide referitoare la incidente, precum și la procedurile de alertă și de intervenție;

c) măsurile privind coordonarea resurselor necesare pentru punerea în aplicare a planului de urgență extern;

d) măsurile privind acordarea de sprijin prin acțiuni de atenuare a efectelor în interiorul amplasamentului;

e) măsurile privind acțiunile de atenuare a efectelor în exteriorul amplasamentului, inclusiv răspunsurile la scenarii de accidente majore, astfel cum sunt prevăzute în raportul de securitate și luând în considerare posibilele efecte domino, inclusiv ale celor cu impact asupra mediului;

f) măsurile privind punerea la dispoziția publicului, precum și a oricăror amplasamente învecinate sau situri care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei legi, a informațiilor referitoare la accident și la conduita care trebuie adoptată, în conformitate cu art. 8;

g) măsuri pentru furnizarea de informații către serviciile de urgență ale statelor învecinate în cazul în care se produce un accident major cu posibile consecințe transfrontaliere.

Informații care trebuie comunicate publicului

PARTEA I

Pentru toate amplasamentele care intră sub incidența prezentei legi:

- 1) numele sau, după caz, denumirea și/sau denumirea comercială a operatorului, și adresa amplasamentului;
- 2) confirmarea faptului că amplasamentul intră sub incidența prezentei legi și/sau a actelor normative de punere în aplicare a acestora și că notificarea prevăzută la art. 6 alin. (1) sau raportul de securitate prevăzut la art. 9 alin. (1) a fost transmis autorității competente;
- 3) o explicație, în termeni accesibili, a activității sau a activităților desfășurate în cadrul amplasamentului;
- 4) denumirile comune sau, în cazul substanțelor periculoase cuprinse în partea I a anexei nr. 1, denumirile generice, sau categoria generală de pericolozitate a substanțelor periculoase relevante din cadrul amplasamentului care pot provoca un accident major, indicându-se, în termeni accesibili, principalele lor caracteristici periculoase;
- 5) informații generale cu privire la modalitățile de avertizare a publicului interesat; informații corespunzătoare cu privire la conduita adecvată în cazul unui accident major sau indicarea locului în care informațiile respective pot fi accesate electronic;
- 6) data ultimei vizite efectuate pe sit, în conformitate cu art. 19 alin. (4), sau indicarea locului în care informațiile respective pot fi accesate electronic;
- 7) informații cu privire la locul unde este posibil să se obțină, la cerere, informații mai detaliate despre control și planul controalelor, conform prevederilor art. 21;
- 8) detalii privind sursele de unde se pot obține mai multe informații relevante, conform prevederilor art. 21.

PARTEA a II-a

Pentru amplasamentele de nivel superior, pe lângă informațiile menționate în partea I din prezenta anexă:

- 1) informații generale cu privire la natura pericolelor de accident major, inclusiv cu privire la efectele lor potențiale asupra sănătății umane și asupra mediului, și detalii succinte privind principalele tipuri de scenarii de accidente majore și măsurile de control pentru gestionarea acestora;
- 2) confirmarea obligației operatorului de a lua măsuri corespunzătoare în cadrul amplasamentului, în special menținerea legăturii cu serviciile de intervenție în caz de urgență, pentru a face față accidentelor majore și pentru a minimaliza efectele acestora;

3) informații corespunzătoare din planul de urgență extern, elaborat pentru a face față oricăror efecte în afara amplasamentului în urma unui accident. Acestea trebuie să includă recomandări de a respecta instrucțiunile și de a răspunde la toate solicitările din partea serviciilor de intervenție urgentă în timpul accidentului;

4) când este cazul, se indică dacă amplasamentul se află în apropierea teritoriului unui alt stat și dacă există posibilitatea unui accident major cu efecte transfrontaliere, în conformitate cu Convenția privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale.

Criterii de notificare a statelor posibil afectate despre un accident major

I. Despre orice accident major care intră sub incidența pct. 1 sau care are una dintre consecințele descrise la pct. 2–5 se notifică Secretariatul Convenției privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale.

1. Substanțele periculoase implicate

Orice incendiu sau explozie, sau evacuare accidentală a unei substanțe periculoase care implică o cantitate de minimum 5% din cantitatea relevantă stabilită în coloana 3 din partea I sau în coloana 3 din partea a II-a din anexa nr. 1.

2. Vătămarea persoanelor sau daune asupra proprietății imobiliare:

- a) decesul unei persoane;
- b) rănirea a cel puțin șase persoane din interiorul amplasamentului și spitalizarea acestora pentru cel puțin 24 de ore;
- c) spitalizarea unei persoane din afara amplasamentului pentru minimum 24 de ore;
- d) deteriorarea, ca urmare a accidentului, a unei locuințe din afara amplasamentului și recunoașterea ei drept inutilizabilă pentru locuit;
- e) evacuarea sau izolarea unor persoane pentru mai mult de 2 ore (persoane × ore); valoarea trebuie să fie de minimum 500;
- f) întreruperea serviciilor de furnizare a apei potabile, a electricității, a gazului sau a serviciilor de telecomunicații pentru mai mult de 2 ore (persoane × ore); valoarea trebuie să fie de minimum 1000.

3. Efectele dăunătoare imediate asupra mediului:

- a) daune permanente sau pe termen lung asupra habitatelor terestre:
 - (i) 0,5 ha sau mai mult dintr-un habitat cu valoare ecologică sau de conservare, protejat prin lege;
 - (ii) 10 ha sau mai mult dintr-un habitat mai extins, incluzând teren agricol;
- b) daune semnificative sau pe termen lung asupra habitatelor de apă curgătoare sau marine:
 - (i) 10 km sau mai mult dintr-un râu sau canal;
 - (ii) 1 ha sau mai mult dintr-un lac sau iaz;
 - (iii) 2 ha sau mai mult dintr-o deltă;
 - (iv) 2 ha sau mai mult dintr-o zonă de coastă sau din mare;
- c) daune semnificative asupra unui acvifer sau asupra apelor subterane: minimum 1 ha.

4. Daunele asupra proprietății:

a) daune asupra proprietății din interiorul amplasamentului: minimum 2000000 de euro;

b) daune asupra proprietății din afara amplasamentului: minimum 500000 de euro.

5. Daune transfrontaliere

Orice accident major care implică în mod direct o substanță periculoasă, conducând la efecte în afara teritoriului statului respectiv.

II. Accidentele sau „evenimentele la limita de producere a unui accident” pe care statele învecinate le consideră ca prezentând un interes tehnic special pentru prevenirea accidentelor majore și pentru limitarea consecințelor acestora și care nu îndeplinesc criteriile cantitative de mai sus trebuie să fie notificate Secretariatului Convenției privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale.